

**'Tijd is een raar iets:
niemand heeft het,
maar iedereen kan het maken.'**
(Een doordenker voor de vakantie)

25 - 29 juni - VAKANTIE

Voor kinderen
die aan een vakantiecamp deelnemen,
voor de jongeren
die straks op weg zijn
en voor allen die zich voor anderen inzetten
tijdens hun vakantie.
Dat zij doorheen het samenleven
de rijkdom van anderen ontdekken.

Voor alle jongeren
die op vakantiecampen of tochten
de kracht leren proeven van vriendschap
en de schoonheid ontdekken van de schepping.

Voor al wie nu beginnen
aan de zomervakantie.
Dat zij op krachten mogen komen
en voeling krijgen met wat zij ten diepste verlangen.

Voor mensen die
– om welke reden dan ook –
niet kunnen genieten van vakantie of ontspanning:
dat zij vriendschap mogen ondervinden
van mensen die hen genegen zijn.

Voor hen die omwille van ziekte of ouderdom
in de vakantietijd meer eenzaam zijn dan gewoonlijk:
dat ze bezoek krijgen van attentievolle mensen.

Voor de mensen die we in deze vakantietijd ontmoeten:
dat we voor hen een luisterend oor zijn.
En een bron van vrede en hoop.

Voor allen die tijdens deze zomermaanden
anderen de schoonheid helpen ontdekken
van schepping en cultuur.

Voor allen die werkzaam zijn
in de sector van horeca en toerisme.

Laten wij bidden...

Ik hou van vakantie, zegt Jezus.

Toen ik twaalf was namen mijn ouders me mee naar Jeruzalem.
Ik voelde me er echt in mijn element:
alles sprak me over het werk van Vader. De tijd vloog er voorbij.

Tijdens mijn vakanties genoot ik van de natuur.
Ik hield de zaaier in het oog, die het graan aan de aarde toevertrouwt.
Ik bewonderde het koren dat opschiet, met onkruid daartussen.
Ik luisterde naar de vogels; ze zaaien noch maaien.
Ik keek naar de kleuren van de zonsondergang, dronken van zaligheid.
In al die pracht vond ik stof voor mijn parabels over het Rijk van God.

Ik herinner me de wijngaard met zijn ranken en druiventrossen,
en de vijgenboom: hoe hij het geduld van de boer op de proef stelt.
Nog steeds staan de kudden schapen me voor ogen,
grazend onder het waakzame oog van de herder.
Alles in mij zong een goddelijke melodie.

Later heb ik lange voettochten gemaakt met mijn apostelen,
Heerlijke momenten van stilte, ver van het gewemel van de massa.
Ik ging wel eens op bezoek bij mijn vrienden,
Martha en Maria, en hun broer Lazarus.
Ik genoot er van hun kookkunst,
maar meer nog van onze gesprekken van hart tot hart, uren aan een stuk.

Vakantie is voor mij:
mogen delen in de vreugde van mensen,
hun kleine vreugden van elke dag.
Zo was ik eens op een trouwfeest waar ze wijn te kort hadden;
het feest moest doorgaan,
dus liet ik kruiken met water vullen
en konden ze wijn schenken van nog betere kwaliteit.

Water heeft Mij altijd aangesproken.
Ooit ontmoette ik een Samaritaanse vrouw vlak bij een waterput.
Tenslotte was zij het die Mij om water vroeg.
Levend water heb ik haar toen gegeven.

Sedert die paasmorgen, toen Maria van Magdala Mij voor een tuinier aanzag,
komt er geen einde meer aan mijn vakantie.
Ik wandel langs het meer van elke mens
en op gloeiend houtskool bereid ik een picknick met vis uit overvolle netten.
Ik nodig vermoeid voortsloffende reizigers uit
in de herberg van Emmaüs.
Ik deel met hen het brood... brood dat smaakt naar eeuwigheid.

God, geef mij een hart dat uitnodigt
- als een rustbank in de zomer -
iedere voorbijganger, ieder mens langs de weg.

Geef mij een hart dat zich wil bekeren
tot de eenvoud en het geluk om kleine dingen.
Een hart dat kan bewonderen, zonder te bezitten
en kan bidden zonder woorden.
Een hart dat door alles heen
kan schouwen naar Uw oneindigheid.

God, geef mij een hart dat vakantie kan nemen
zoals U op de zevende dag
toen alles weer goed was wat U had gemaakt.

En of ik dan in een vliegtuig zal stappen of mijn fiets zal gebruiken,
of ik de andere kant van de wereld of van mijn dorp zal zien,
de kracht van mijn lichaam zal meten met de golven,
of stil van mijn stoel naar het bed zal gaan,
geef mij een hart dat vakantie zal nemen
en dan is het feest al begonnen.

Naar een fragment uit een gebed van Manu Verhulst

God, het is uw vreugde dat mensen tijdens de vakantie
wat vreugde mogen beleven aan elkaar .

Het is uw vreugde dat wij even mogen rusten van het werk
dat ons vaak zo onrustig maakt.

Het is uw vreugde dat wij kunnen genieten van elkaars aanwezigheid,
van de zon, de zee en de bossen, van de bergen en de bloemen.
Wij danken U daarvoor.

Ook voor de mensen om ons heen, voor hun vriendschap,
voor de velen die voor ons zorgen
opdat wij gelukkig en tevreden zouden zijn.

Laat ons nu rust en vrede vinden.
Geef ons gedachten van goedheid en woorden van liefde.
Dan wordt deze vakantie een genade en
een verrijking voor ons leven.

Ik wens je toe wat velen niet hebben: tijd.

Ik wens je tijd

om verheugd te zijn, en te lachen,
en wanneer het je past,
daar iets mee te doen.

Ik wens je tijd voor jouw doen en denken,
niet voor jezelf alleen
maar ook om te geven en uit te stralen.

Ik wens je tijd,

niet tot haasten en lopen
maar tijd voor rust en gemoed.
Ik wens dat Hij bij jou mag blijven
als tijd voor verwondering,
voor vertrouwen
in plaats van tijd om naar de klok te kijken.

Ik wens je tijd

om naar de schepping te kijken,
en tijd om te groeien ...

Ik wens je tijd

om opnieuw te hopen en te beminnen,
want uitstel van die tijd heeft geen zin.
Ik wens je tijd om weer jezelf te vinden,
en elke dag, elk uur
als een geschenk te ervaren.
Ik wens je tijd om te leven, ten volle
en er een deugddoende
en zinrijke vakantie van te maken!

Ellen Vanduynslager